

Выходятъ во Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы, **двадцать** разъ въ годъ. Литер. додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ по 2 печат. ар. въ каждомъ 16-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, послышки и рекламации наложить пересылать на адресъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

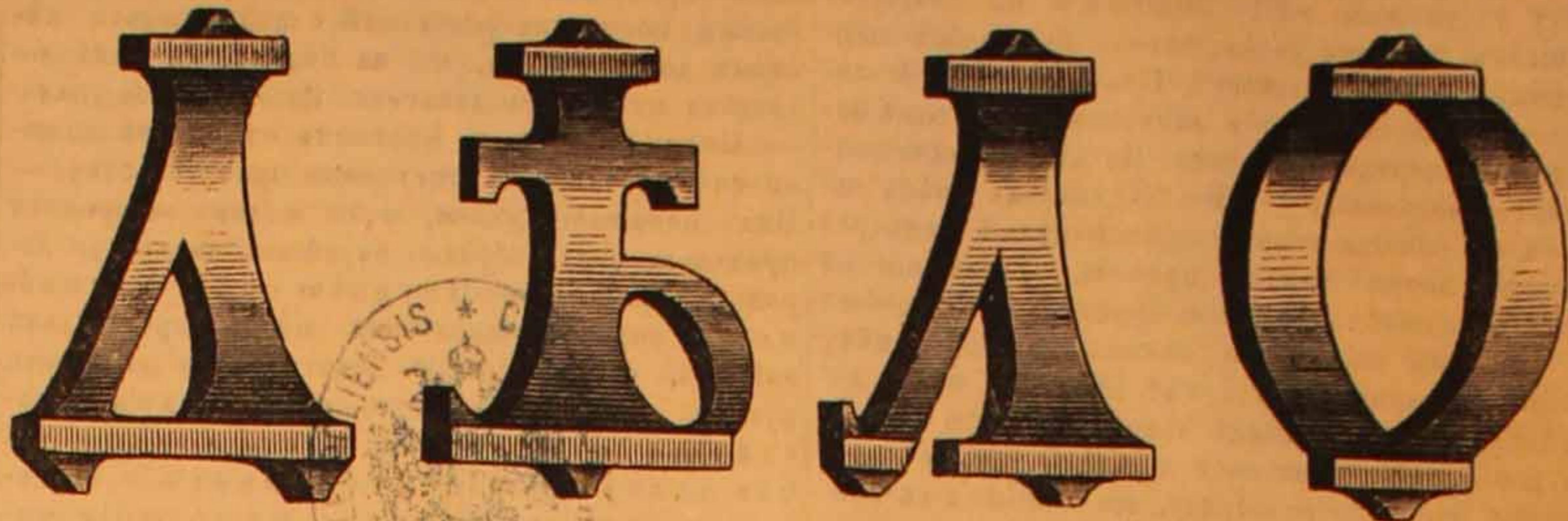
Рублонки не возвращаютъ только на переплату с которе мѣсяца.

Поодинокое число стоятъ 12 кр. а. в.

Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣга однею грошею печаткомъ.

Рекламации неопечатаній вѣдѣть отъ порта.

Предплату наложить пересылать франко (включше отплатить перекантомъ) до: Администрація часопису „Дѣла“ Галицка, Ч. 44.

Предплати на „Дѣла“ для Австрій:	для Россіи:
на цілѣній рѣкъ . . . 12 гр. на цілѣній рѣкъ . . . 12 рубл.	на цілѣній рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣтъ рѣкъ . . . 6 гр. на пѣтъ рѣкъ . . . 6 рубл.	на пѣтъ рѣкъ . . . 6 рубл.
на чверть рѣкъ . . . 3 гр. на чверть рѣкъ . . . 3 рубл.	на чверть рѣкъ . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“:	съ дод. „Библиотеки“:
на цілѣній рѣкъ . . . 16 гр. на цілѣній рѣкъ . . . 16 рубл.	на цілѣній рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѣтъ рѣкъ . . . 8 гр. на пѣтъ рѣкъ . . . 8 рубл.	на пѣтъ рѣкъ . . . 8 рубл.
на чверть рѣкъ . . . 4 гр. на чверть рѣкъ . . . 4 рубл.	на чверть рѣкъ . . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
на цілѣній рѣкъ . . . 5 гр. на цілѣній рѣкъ . . . 5 рубл.	на цілѣній рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣтъ рѣкъ . . . 2-50 гр. на пѣтъ рѣкъ . . . 2-50 рубл.	на пѣтъ рѣкъ . . . 2-50 рубл.
на чверть рѣкъ . . . 1-25 гр.	на чверть рѣкъ . . . 1-25 рубл.
Для Заграничя, експрессъ Россіи:	
на цілѣній рѣкъ . . . 15 гр.	
на пѣтъ рѣкъ . . . 7-50 гр.	
на чверть рѣкъ . . . 3-75 гр.	
съ дод. „Библиотеки“:	на самѣ додатокъ:
на цілѣній рѣкъ . . . 19 гр. на цілѣній рѣкъ . . . 6 гр.	на цілѣній рѣкъ . . . 6 гр.

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпочався IV-тый кварталъ сегодѣшней предплати „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Усильно просимо П. Предплатниківъ о посильнѣйшей высылкѣ предплати и о вырѣзаньи залеглостей.

Права руского языка на желѣзницахъ.

Въ нынѣшней хвилѣ горячковаго стремленія не-нѣмецкихъ народностей въ Австрійѣ выборы собѣ якъ наибольшаго рѣвноправности и автономіи, повалили централизмъ державный и скинули въ себе его пута, остемпленія печаткою „германизація“ — не выдаться нѣкому дивнымъ, дѣячю поодинокій народы славянскій, а въ першій линіи галицкій Поляки, уважнѣють нынѣ одну въ найголовнѣйшихъ за- дачъ свои делегаціи въ радѣ державной — перенести дирекціи галицкихъ желѣзницъ, остающихся подъ варядомъ державы, до краю, до Львова, и завести въ дѣловодство тѣхъ желѣзницъ языкъ „кравый“, вглядно польскій. Не ве, чога Поляки и ихъ делегація у Вѣднѣ домогалися, нынѣ сповнене, — и мимо того, що польскій послы рады державной кѣлька разѣ уже дуже горѣжылися и справу перенесены зарядѣвъ кравыхъ желѣзницъ державныхъ до краю клали за условіе, отъ которога залежало дальше становище польской делегаціи супротивъ нынѣшняго министерства, — мимо того правительство не згодилося на ихъ головнѣй домоганы. Але все-таки Поляки добилися бодай частини своихъ бажанъ, добилися бодай доволѣ широкое права для языка польского побѣчь нѣмецкого.

Заходить теперь пытанье, чи нашему, рускому языку признано якій права въ организаціи желѣзницъ кравыхъ, остающихся подъ варядомъ державы? Желѣзницѣ тѣи прецѣвъ переходять такъ само край населенный мешканцями руской народности, якъ польской, служить до ужитку такъ само Русинѣвъ якъ Полякѣвъ, рускій народъ такъ само якъ польскій для заробокъ тымъ желѣзницямъ, а 1,100,000 авр. удѣлений кравымъ на будову желѣзницѣвъ трансверсальной, вложеный въ податкѣвъ такъ само рускихъ якъ и польскихъ обывательствъ

краю. На повѣшене поставлене пытанье мусимо отповѣсти, що — якъ се въ каждѣмъ кравѣмъ дѣлѣ бувае и при нынѣшнѣмъ верховодствѣ вѣдны Полякѣвъ природно мусить бути — рускій языкъ богато уперсѣджено супротивъ польского, а придѣлено ему лишь малу ролю. Въ якѣмъ отношеніи стоять тутъ до себе права трехъ языкѣвъ: нѣмецкого, польского и руского, — побачать нашѣ Вп. Читателѣ въ §-фу 7. „Организаціи варяду державныхъ желѣзницъ“ въ 23 червня 1884 р. (Дневникъ законѣвъ державныхъ ч. 103.), — котрый то §-фъ мы тутъ въ цѣлости наведемо.

Языкомъ службовымъ заряду державныхъ желѣзницъ есть языкъ нѣмецкій.

Въ нѣмъ мае вестися особливо вся внутрѣшная служба, включаючи и зносины всѣхъ органѣвъ заряду желѣзницъ державныхъ мѣжъ собою. Всѣ органы заряду державныхъ желѣзницъ мають зноситися съ властями войсковыми и цивильными въ языкѣ нѣмецкѣмъ.

Установленій въ Галичинѣ дирекціи руху желѣзницъ и нѣмъ подвластна въ томъ краю находячяся служба мусить однакъ, послѣ правосильного тамъ, на подставѣ найв. постановы зъ дня 4 червня 1869 выданого розпоряджени министерства зъ дня 5 червня 1869, уживати въ зношеніи съ кравыми невойсковыми властями, урядами, судами въ краю, якъ такожъ съ тамошними автономичными властями и органами польского языка. Ся постанова не отнѣсится до взаимныхъ зносинъ згаданныхъ дирекціи руху желѣзницъ и низшой службы помежи собою або съ находячимися въ краю урядами и органами почтовой и телеграфичной службъ.

На надходящій до дирекціи руху желѣзницъ поданя и дописи приватныхъ сторѣвъ або автономичныхъ властей и органѣвъ въ языкѣхъ уживаныхъ въ тѣхъ частяхъ краю, въ котрыхъ придѣлена дирекціи руху часть дорожной линіи, — треба отповѣдати въ томъ самѣмъ языкѣ.

Всѣ для публичности назначеній заявленія (оповѣщенія, написи, окружники и т. д.) належитъ выдавати въ языкѣ нѣмецкѣмъ и дотычнѣмъ кравѣмъ языкѣмъ.

Зносины съ публичностью мають отбыватися въ языкѣ нѣмецкѣмъ и дотычнѣмъ я-

зыкомъ кравымъ, послѣ того, въ якѣмъ языкѣ було запытанье або высказанье (чи въ нѣмецкѣмъ чи въ якѣмъ уживанѣмъ въ краю).

Зъ наведеныхъ постановъ §-фу 7-ого „Организаціи варяду державныхъ желѣзницъ“ въ 23 червня 1884 р., выводитъ, що:

1) Русины, якъ поодинокій лица, институты, товариства, уряды церковній, рады повѣтовій, рады громадскій мають допущене право зноситися съ дирекціями руху тѣхъ желѣзницъ державныхъ, подъ котрыхъ варядомъ остане тая линія желѣзницѣвъ. де мешкае рускій народъ, въ языкѣ рускѣмъ — и мають право жадати отповѣди въ рускѣмъ языкѣ.

2) Русины мають право жадати отъ дирекціи руху желѣзницъ державныхъ, чтобы всѣ оповѣщенія для публичности, служащій чѣ то для інформаціи чи для публичного бевпеченства (якъ завѣдомленія о перервѣ вѣды, о новооткрытой стаціи, о змѣнахъ тарифы, розкладѣ вѣды, цѣны вѣды, написи и остороги на таблицяхъ, написи на двѣрцахъ, и т. п.), — були въ руской части краю поданѣ такожъ въ рускѣмъ языкѣ.

3) Русины мають право до урядникѣвъ желѣзницъ державныхъ говорити по рускому отповѣдати рускою отповѣди.

Отсе тѣи права, якій законъ державный признае Русинамъ въ Галичинѣ, выходячи въ того становища, що языкомъ урядовымъ кравымъ есть языкъ польскій, а рускій языкъ подпорядковуючи подъ терминъ „gebräuchliche landesübliche Sprache“.

Однакъ якъ есть такъ есть, а Русинамъ треба вѣдны старатися боротися о переведеніе и сповнюванье бодай того, що признае намъ законъ державный. О кѣлька мы знаемо, Русины до сего часу мало звертали на се дѣло свои уваги. Съ безпримѣрно завязостею бореса Русинъ о рускій рецесписъ на листѣ рекомендованный, о руску карту корреспонденційну (декому може се выдаться смѣшною дробвицею, але оно мае свою велику вагу), — а про якій-небудь подвигъ Русинѣвъ въ дѣлѣ покрывденія руского языка на желѣзницяхъ мы досе не чували. Се походить очевидно въ того, що Русины не знаютъ въ томъ такъ важнѣмъ дѣлѣ своихъ правъ и не допоминаются, якъ то чинятъ Поляки и Чехи. Желѣ-

зница Пѣвнѣчна (Nordbahn) мае навѣтъ на вагонахъ написи въ чотырехъ або трехъ языкахъ: нѣмецкій, французскій, чешскій и польскій, а написи на стаціяхъ, послѣ мешканцѣвъ краю, въ дотычнѣмъ языкѣ: подъ Вѣднемъ по нѣмецки, дальше на пѣвнѣчь по нѣмецки и по чешки, а въ кѣнци по нѣмецки и по польски. Оповѣщенія всѣ такожъ въ тѣхъ языкахъ.

А у насъ якъ? Чи на руской землі на желѣзницяхъ есть якій-небудь слѣдъ руского языка? Нѣгде нема! А законъ есть! Такой кривды, такого пониженія мы не повиннѣ до- ше терпѣти, тымъ бѣльше, що отъ теперъ и желѣзница трансверсальна, на котру и Русины вложили ввышъ миліонъ, не поступае послѣ §-фу 7 закона державного въ 23 червня 1883 р.!

Се такъ важне дѣло кладемо на сердце нашимъ посламъ въ радѣ державной и всѣмъ покрывденнымъ Русинамъ.

Внесеніе п. Романчука въ теперѣшнѣмъ стадіюмъ.

Найважнѣйшою справою, дотыкающею найголовнѣйшого интересу руского народа въ Галичинѣ и сягающею глубоко въ культурный ровнѣй нашого краю, есть бевперечно внесеніе пос. Романчука и хочъ якъ оно — якъ скававъ самъ внесодатель въ своѣй бесѣдѣ, мотивуючи се внесеніе — есть дуже умѣреннѣ, а жадана въ нѣмъ вредукованѣ до мінімъ, — не могло оно середъ Полякѣвъ не выкликати певного занепокоенія. Досе Поляки и польска бѣльшѣсть соймова знала на всѣ справедливій жадана Русинѣвъ лишь тымъ отповѣдати: „Не знаемо, чога хочете! Скажѣтъ, чога жадаете! сформулуйте вашѣ жаданія!“ Якъ-же отнѣсается теперь тѣи самѣи Поляки и тая сама бѣльшѣсть соймова до Русинѣвъ, коли передъ соймомъ лежить сформуловане въ внесеніе пос. Романчука дуже малого объема жаданье Русинѣвъ въ дѣлѣ шкѣльництва? Польскій газеты переповненнѣ розборомъ сей справы, признають вѣи велике значеніе, а декотрѣ доказуютъ навѣтъ, що она повинна бути залагоджена въ якій-небудь способѣ для Русинѣвъ прихильный. На томъ однакъ и кончится. — Внесеніе пос. Романчука, якъ звѣ-

Дальшій хѣдъ розкопѣвъ въ Галичи.

Черезъ вересень продовжавъ о. Лаврецькій розкопы Чагуровой могилы въ дубровѣ и провѣлася реставрація полигону (многокутника) на поляхъ Залуквы. Полигонъ (с. в. фундаментъ въ видѣ полигона на закупленѣмъ черезъ „Нар. Дѣмъ“ поли карайма Юска въ Залуквѣ) обкопанный ровомъ, старанно справленый и до спѣдныхъ линій всецѣло доведеный — представляе нынѣ прекрасну архитектурну фигуру середъ орныхъ полѣ и вже на першій поглядъ выкликать споминку о вышнѣй культурѣ, що за князѣвскихъ часѣвъ была ту водворилася. Sic tempora mutantur! Нынѣ мѣсце, де вносилися прекраснѣй драмъ, абудованный въ первостепеннѣмъ стилю авантитѣйскѣмъ, переоране плугомъ, а коли вже и той фундаментъ открытый и до чистыхъ линій приведеный, нынѣ своєю регулярностею насъ одушевляе. На около него орне „широкое поле“, лише многочисленнѣ черепы рѣзныя величины и формы, що за каждымъ порушеньемъ чересла и лемѣша въ подѣ земли на верхъ выступаютъ, суть нѣмымъ свидѣомъ давно пропащенной жизни той части авантископальной старокняжого города Галича, середъ котрой ся полигонна будова величаво вносила. Такъ реставровано вже впередъ церковъ Бѣгородичной церкви на Бѣдуни. Могила на Чагуровѣ перерѣвано ровомъ 23 метры довжы, а 2 м. и 60 цт. широкимъ. Росохатѣи могили, що на той могилѣ выросли и корѣнями павутиною глубоко проникнули тую

могила, синали перекопанье рова такъ дуже, що ровъ не мѣгъ бути переведеный точно черезъ саму середину могилы. Конечно буде про те копати другій ровъ на поперекъ того вже готового, такъ чтобы попереchnый ровъ ишовъ черезъ саму середину могилы, а до того треба буде дѣстати дозволеніе стяти и выкорчувати бодай два конаристѣ дубы. Але вже въ дотеперѣшныхъ розкопѣвъ видко, що ся могила була гробомъ; земля очевидно змѣшана съ попеломъ, а въ сподѣ могилы подъ насыпомъ въ землѣ и попелу явився тѣкъ въ жовтой на мѣтеной глины, т. в. „жовтюха“; на нѣй явилася овально уложена купка рѣзнякѣвъ, а обѣтъ той купки стѣна нанесеной глины змѣшаной съ землею, якъ-бы вказувала на яку скривню, въ котрой кости мерца переходились, а оттакъ въ землю обернулись, съ землею змѣшались. Отъ остаточного суду, що до призначеня той могилы вѣднѣваемъсь ажъ до ви повного открыта; але се зможе наступити ажъ на весну. Въ дняхъ отъ 1 до 6 л. жовтня предпринимали Дрѣ Ис. Шараневичъ и о. Лаврецькій дальшій розкопы и дослѣды спѣльно. Передо всѣмъ предпринято розкопку каменной могилы въ дубровѣ, замѣченой на мапѣ околицъ Галича, долученой до III. вошиту „Przeglad-u archeologiczn-ого“ цифрою: 10 с. Откопана могила представляла вловѣ тую саму форму, майже тую саму пропорцію и такую-же позицію що до сторѣвъ свѣта, якъ замѣчено при каменной могилѣ, откопаной 1883 р. и на згаданой мапѣ назначеной цифрою 10 а. Есть се наймѣнѣйше фундаментъ подъ другу вежу старокняжого города

Галича, деревяну вправдѣ, но на каменнѣмъ фундаментѣ. Суть то неправильнѣй полигоны, о двохъ або трехъ веретвахъ рѣзнякѣвъ; рѣзняки до середины веретвами старанно наложенъ та гипсомъ сповнѣи, вглубляются въ землю до 1 1/2 м. Довжина теперь отселеного фундаменту выносятся 15 м. вдовжъ а 8 м. 70 цтм. вширь, — а торѣчнѣй подѣбнѣй фундаментъ, котрого горизонтальный нарисъ, литографично въ III. вошитѣ „Przeglad-u arch-ого“ зъображено, мае 15 м. вдовжъ а 14 м. вширь. Панцирь того вежового або бастіонного фундаменту ту и тамъ на полудневый захѣдъ, а отворѣ у обохъ фундаментѣвъ, рѣзняками не вставленый, находится точно отъ пѣвнѣчи. Линіи внѣшнѣй тѣхъ каменныхъ могилъ суть нынѣ означенѣ рѣзцемъ, камѣнь фундаменту всецѣло обнаженый, — каждый отже може на мѣсци пересвѣдчитися о великой подѣбности або и тождности структуры тѣхъ обохъ фундаментѣвъ.

На прилежащѣмъ до дубровы отъ полудня поли дѣвѣча села Комарова находится ще одна така каменная могила, котру п. Чуловскій, слухатель львѣвского университета и бывшій математикъ станицявской гимназіи, при участии п. Кшечуновича, дѣвѣча Комарова, розкопавъ. Жаль, що при розкопаню всецѣмъ роздѣбрано саму середину могилы, де каменный фундаментъ наибѣльше вглублялся въ землю; черезъ се нынѣ вже и формы фундаменту могилы годѣ точно высвѣдчати и означити. Оттакъ пересвѣчено ровами ще 3 могилы въ дубровѣ и по ви краяхъ. Передовѣмъ выкопано ровъ 13 м. вдовжъ, а 1 м. вширь въ

могилѣ, назначеной на згаданой мапѣ цифрою 15 в. Показалось, що въ тѣи могилѣ уложенѣи веретвы рѣзнякѣвъ великого калибру; але тая каменная поверхность занимае лише чубокъ могилы, прочій же ви простѣръ заповненый насыпною смугаватою землею; смуги же походятъ очевидно въ попелу людскихъ костей. Въ вагалѣ тая могила есть точно того самого склада, що могила на Чагуровѣ середъ дубровы. Дальшу розкопку той могилы отложено на нарѣкъ.

За те розкопано 2 могилы за дубровою на митрополитѣмъ врубѣ, лежащѣи передъ лицѣмъ горѣшной церкви въ Вахторовѣ. Одна въ тѣхъ могилъ означена на мапѣ цифрою 15 с. Той врубъ вовеся „Подсадочѣ“, хочъ нынѣ тамъ садѣвъ нема, — такъ якъ чистѣи орнѣ поля Залуквы, де нынѣ выкопуются фундаменты базиликъ, взовутся „на садахъ“. Лишь въ топографичной номенклатурѣ доховалася памятка, що ту колись були оселѣи и сады. Двѣ могилы на врубѣ перерѣванѣи повдовжнѣмъ ровомъ выкавали у внутрѣи насыпѣ въ землѣ, т. в. „кременистой сивухи“; въ одной на 1 м. 40 цтм., а въ другой на 1 м. 70 цтм. вглубь, явилася вже жовтюха (жовта глина), котра есть характеристикою спѣднои земной веретвы цѣлои той околицѣ. Въ тѣхъ могилахъ не було каменя; въ одной знайдено кѣлька малыхъ черепкѣвъ, якѣ въ глубины выноруются на цѣлои Залуквской выжинѣ, а въ другой не було нѣчога. Треба буде пѣвнѣйше ихъ розкопати въ споду бодай на-охрестѣ. Ту ще примѣтимо, що въ простѣй линіи отъ тѣхъ могилъ ближе рѣвки Луквы люде пока-

ЗАГРАНИЦА.

Франція. Зневаженіє церкви св. Николая в Парижі викликало в цілком краю велике огорченнє. По-при тую церковь має ити нова у-огорченнє. По-при тую церковь має ити нова у-огорченнє. По-при тую церковь має ити нова у-огорченнє.

Италія. Дня 20 с. м. має отбутися в Ватикані тайний конкосторъ, на котромъ вѣднєній архієп. Гангльбауеръ буде именованій кардиналомъ. На прилюдній конкосторъ назначений день 23 с. м. Момоніоръ Лоренцелі, директоръ новоуведенного „Collegium Bohemicum“, котре 4 нагодиота буде откритє, привезе вѣднєньому архієпископови кардинальскому отъзанку.

Черногора. Наслѣдки збѣду трехъ цѣсарѣвъ проявляють на баканьскомъ пѣвостровѣ чимъ-разъ яснѣйше и тамъ, де ще недавно, бо минушого року було головне жерело неспокоѣвъ, що могли потрясти цѣлою Европою, запанувавъ спокоѣ и загальне стремленнє до пѣддержанія програми, поставленої тремя найбільшими державами середної Европи.

В той цѣли постаратися о помѣчь ц. к. староста в Станиславѣ; 3. вычистити пещерку церковь в Вихторовѣ отъ нанесеного тамъ черезъ выливы рѣки Луквы намулу и дѣбратися до пещеръ, находѣхся имовѣрно по-заду тои пещерской церкви; 4. откопати и отслонити цѣлкомъ фундаменты надпещерской або наверхной монастырской церкви в Вихторовѣ.

Замѣтити ще треба, що Пѣдгородѣ съ Вихторовомъ складало давнѣйше передъ вѣвѣнами гнѣвнѣйшу звязъ, бо Вихторовѣ, а именно гнѣвнѣйша Вихторовска церковь лежить межі рѣками Луквою а Луквицею, а кѣлька гавдѣвъ в Пѣдгородѣ ще нынѣ вонуться Межиричскими. Суть они, якъ видѣтисъ намъ, Пѣдгородяне переселившисъ в Межиричѣ Вихторовского (рочумѣся, давнѣйше самого галицкаго, бо Галичъ в часѣхъ свои величины и славы тягнувся далеко и широко вдовжъ Луквы и Адмиричѣ). Три монастырѣ: Сокѣль, на Вихторовѣ и Пѣтричѣ, кождый надъ рѣкою, першій надъ Луквицею, другій надъ Луквою, третій надъ Дибетромъ, кождый на скалистій горѣ, на стратегично важномъ, природою вскаваномъ, расотою и сильною позицією выposaженомъ мѣста, вкаувають полудневу линію ледви кончавшогося тутъ стародавнього княжого погорѣхъ далеко и широко ровѣвшогося Галича.

Результатомъ дотеперѣшнихъ подвиговъ в дослѣдовъ суть отже слѣдуючій церкви або ихъ фундаменты в обѣмъ або в периферіи староняного Галича: 1) церковь св. Панталеймона (нынѣ костель оо. Францисканѣвъ св. Станислава), 2) церковь св. Спаса, 3) цер-

австрийской. Черногореке правительство приказало именовъ перевести воѣхъ интернованыхъ у себе боснійско-герцоговинскихъ инсургентѣвъ до округа Дульчино, котрый найдальше лежитъ отъ давной области зворокобленой, а кромѣ того оголошило, що выдать каждого австрийскимъ властямъ, кого лишь передовитъ на какой дѣльности в цѣляхъ ворохобнѣ, чи то на границі Черногоры, чи на границі административныхъ Австрию Боснии и Герцеговины. Съ заявленнє черногорекого правительства оголошиъ же „Гласъ Црнагорца“ и мотивуе се розпорядженнє правительствомъ тымъ, що австрийскій власти дуже часто увзглядяли вынѣтныя положеннє Черногоры и длитого не разъ вынѣтали то, що зъ тѣснои точки зрѣннѣя межинародныхъ правилъ не можна бы звинити. На полѣдокъ заявляє ся газета, що правительство черногореке не дастъя руководити якими-небудъ обставинами и что буде отрого выконувати даный княземъ приказъ: „Правительство С. Выо. князя есть зъ причинъ дуже важныхъ интересовъ краю зъобовязане дѣлати то, что для его поступу передовѣиъ же для мира, порядку и добрыхъ относинъ до сусѣдѣвъ, котрѣ ему стѣлою добра и прихильности оказали, есть конче потрібнымъ.“

Египетъ. Зъ Каира доносятъ, що министерство жадало, чтобы кедивъ особнымъ декретомъ санкціонувавъ вдержаннє закона амортизаціонного. Тымъ оспособомъ хотѣло бы министерство не допустить компетенціи межинародныхъ трибуналовъ судовыхъ в процесѣ Нубара паша. Кедивъ мавъ отговорити сему жаданю, въ наслѣдокъ чого министерство мало податися до дамиско. — О походѣ Англичанъ до Судану доносятъ, що англійской войско концентрируютъ въ Вади-Гальфа, зъ отки при конці сего мѣсяца выршатъ до Судану. Походъ Нилемъ має бути дуже практично устроеный.

НОВИНКИ.

Управляючій Совѣтъ „Народного Дому“ уконотитувае на першѣмъ совѣтѣ заобиданъ. Заступникъ предѣдателя выбранный дрѣ Омелянъ Савицкій, секретаремъ о. А. Полянскій. Дальше обявля дѣла: будовы церкви ш. Гавришкевичъ, Геровскій и о. Лытнискій; бурсы о. Коостецкій и п. Лагола; синдикату дрѣ Ив. Добрянскій; легатѣвъ и стипендіи п. Геровскій, о. Лепкій и дрѣ Король; бюджетного воспиталища о. дрѣ Крижановскій; библиотеки, музея и часописи крыл. Петрушевичъ, о. Лепкій, дрѣ Савицкій и Богданъ Дѣдицкій; Бѣлки и Коостенева крыл. Величко и дрѣ Король; веденія лѣтописи институту о. Крижановскій, Ницай и Вѣднѣковскій. Засѣданія отбуваюся каждою пятницѣ о 6 годинѣ вечеромъ.

Загальний Збѣръ членѣвъ филіи общества им. Качковскогъ въ Бродѣхъ отбудеся днѣя 4 лѣт. надоліота о. р. въ Бродѣхъ, въ оали рады повѣтровои, о. г. днѣя 11 передъ полуднемъ. О 10 годинѣ равно буде богослуженнє. Програма збору: 1) Выбѣръ предѣдателя. 2) Справозданнє касовѣ. 3) Выбѣръ Выдѣлу. 4) Внесенія членѣвъ въ справѣхъ обществѣ. — За Выдѣлъ филіи: Иванъ Спрко, голова.

Отъ о. Ивана Киприяна одержуемо слѣдуючу допись: Съ днѣмъ 1 надоліота 1884 року замѣряю отсунувати школу сѣвацку для мешканцѣвъ горъ Турчаньскихъ и подальшихъ. Понеже многі оселѣ нашихъ горъ находѣтисъ въ такъ сумбонѣ положеню, що навѣтъ не мають школы, де бы ихъ дѣти могли научитися бодѣи читати, за-дѣла того на першій предметъ до науки ставлю: 1) науку читанія письма рускаго, оттакъ 2) сѣвъ церковный „самолѣвка“, 3) сѣвъ хоральний по

ковъ св. Богородицѣ надъ Бѣдунемъ, 4) полигонна церковь на поли каратекѣмъ, теперъ закупленѣмъ „Нар. Домомъ“, 5) церковь св. Анны при дорѣвъ въ Галича до Калуса, 6) церковь Благовѣщеня на Четверткахъ въ Куркудинѣ, 7) церковь св. Иліи на горахъ крылоскихъ, 8) пещерка и наверхна монастырска церковь в Вихторовѣ. Годѣтисъ и на те увагу звернути, що на мѣсци поганьского Галича станувъ християнскій Галичъ, отъ коли погане Галичане приняи вѣру Христову, — тожь не диво, що у всѣхъ руинахъ старокняжого Галича находѣтисъ много останкѣвъ поганьской эпохи, много каменныхъ и бронзовыхъ орудій. Именно вѣ обѣхъ эпохъ поганьской и християнскои, и то вѣ первобытно найранѣйшой християнскои эпохи, много а много археологичныхъ находокъ можна надѣлѣтисъ вынѣти в пещерскій церковь в Вихторовѣ, котра передъ введеннємъ християнства могла послужити поганьскому божищу ва мѣсце приниманя отъ людей божекой чести, а оттакъ и введено християнства ровширена и первоображена в первобытну оригиналну, монастырску пещерку лавру, служила пернымъ черцямъ угодникамъ галицкимъ ва приста-нище. Намуль, засыпавшій вхѣдъ (врата) до той пещеры и саму спѣдну часть пещеры, треба вывѣстити, а то найперше не вѣ горѣшної часті входу, але отъ спѣду, именно отъ валу, котрый окружавъ вхѣдъ. Треба отже копати вѣ долу до горы або подъ гору и добуватися до самѣсенкой середины пещеры.

Ис. Ш. и Л. Л.

4) читаннє рускахъ книжочокъ про свѣтъныхъ отъновѣднми поношеннми, 5) вправу вѣ писаню рускихъ писемѣвъ. До сѣи „школы сѣвацкой“ буду принимати хлопцѣвъ отъ 15 року жита. Уловія приняты: 1) добрый слухъ, 2) 10 ар. мѣсячно на удержаннє або готовыми грѣшми або винкулами, 3) отъновѣдне число бѣла и одежи вразѣ съ сѣвникомъ до сна. — Прешодный Отѣдъ деканатѣвъ: высочаньского, жуковтиского и вишнихъ, зволятъ ласкаво оголошити своимъ парохіянѣмъ и заохотити ихъ, чтобы корпѣли зъ нагоды. Хто замѣрявъ бы встунити вѣ „школу сѣвацку“, най зголосится до Ивана Киприяна, священника въ Шумячи, 1/2 милѣ отъ послѣдной почты Турки. — Додатково уиравшаю Влѣважаныхъ предѣлатинокѣвъ „Учѣбника и начатковыхъ вѣдомостей музыки и сѣвъ“ отъновити свои адресы, позаякъ ученики вѣ печатнѣ вже кончѣтисъ и буде невѣдѣвъ розсыланыи. По нѣмъ розѣбчѣеся печатаннє „Сѣваничка для пѣльныхъ школярѣвъ“.

Превос. еп. Іоаннѣ Ступницкій вернувъ вѣ оуботу минушого тыждня до Перемышля и вже до конці сѣи не буде брати участі вѣ совѣтѣ.

Цсарь удѣляя авдѣнціи днѣя 1 л. жовтня. Мѣжь вынѣми бути авдѣнціи того дня профессоръ праской политехники, дрѣ Иванъ Пулюй. При сѣмъ случаю мусимо высказати наше здравованнє, чому зновъ починае засыплати дѣло выбрана львовскимъ Вѣчемъ депутатія руска вѣ сѣвахъ загарабана Сзуитами василіанскихъ монастырѣвъ. Крайна пора вже, чтобы члены депутатіи порозумѣли мѣжь собою и выбралися на наиблизшій днѣя авдѣнційный. О кѣлька насѣ доходить вѣ оти зъ провинціи, многі люде по краю суть того переувѣдчана, що наша депутатія вже й не поѣде до Вѣднѣ за-дѣла мнѣмыхъ непорозумѣнъ мѣжь поодинокими членами депутатіи. Мы можемо заврѣити воѣхъ, котрѣ повѣрили въ такій сплетнѣ, пущеній въ свѣтъ заведено Сзуитами та Змартвухвѣтанцями, що мѣжь членами депутатіи нѣякого непорозумѣнѣ не було и нема. Однакожь найдушчу отъновѣдъ повинна дати чимъ окорше сама депутатія своимъ выѣздомъ до Вѣднѣ.

Въ Хотѣни подъ Калусемъ отбудеся вѣ понедѣлокъ, днѣя 20 л. жовтня с. р. торжественнє откриттє читальни. Рано отправито служба Божѣ, а отѣсла торжественночитальняне. Члены основателѣ мають честь запросити воѣхъ окрестныхъ щирыхъ Русинѣвъ вѣ гости на свое дороге овято.

Ц. к. прокураторія в Самборѣ выготвила вже актъ обжалованя (25 вересня 1884 р., ч. 6122) противъ жѣда Сиоа Грановетеръ и товариштѣвъ, закидуючи нѣмъ злочинство публичного насилія, осповнене черезъ звѣтний ворохобнѣ въ Борыславѣ. Воѣхъ обжалованыхъ есть доосъ 56, мѣжь тыми 32 остають у вязницѣ. Актъ обжалованя обнимае 27 сторѣвъ folio. Розправа отбудеся передъ звычайнымъ трибуналомъ в Самборѣ отъ концемъ сего мѣсяца.

Трибуналъ насацінный выдавъ днѣя 17 липня с. р. рѣшеннє (ч. 8237), що устава о товариствахъ зъ 15 надоліота 1867 р. отнеслоя такожь до братствъ церковныхъ.

Зъ Подѣля пишуть намъ, що забуть зъ инспираціи интересованыхъ сѣверъ збираются подѣпны вѣ Скорикахъ и вишихъ громадахъ на шѣсма, котрѣ мають представити факты, наведені о. Сѣчинскимъ вѣ его соймовѣй бесѣдѣ про справы шкѣльной, неправдивыми. На скѣлько однакъ се буде правдивымъ выразомъ чувства, съ якимъ все учительство и околиця тернопольска приняи бесѣду о. Сѣчинского, нехай послужитъ фактъ, що о. Сѣчинскій разъ-на разъ достае отъ учителей безъ рѣжницѣ на народнѣтъ и отъ вишихъ правдивыхъ прїятелѣвъ просѣбты народнои подяку за свое сѣблє и основне выступлєннє вѣ сѣмѣ противъ такихъ разячѣхъ надужити инспекторскихъ.

Зъ Стрыя пишуть намъ: Сегодня зѣстали оправдженій зъ Ниока и зложеній въ могилу глѣный останки бл. п. Антоныи Книгини цѣкои, молодойкой жены повѣтровога лѣкарѣа дочкы тутешного пароха о. Поповича, помершой скоропостажною смертею (зажвѣши отруѣ) днѣя 8 с. м. в Ниоку. Покинула сѣи свѣтъ вѣ повнѣмъ цвѣтѣ жита по короткомъ подружю, не зазнавши оподѣваного счастья. Мовѣ той пышный цвѣтъ подъ подувомъ осѣяного вѣтру студеного клоунитъ овою головонку къ земли, такъ упала еи не повинна молода душа подъ ваготою тяжкихъ невзгоднѣ. Покѣбница, получивши якъ найотараннѣйше образовааннє отъ родичѣвъ, отъначувалося ипрекрасными прикметами души и сердца, была люблена воѣмъ, що мали случайность пѣвнѣти ея близше. Доказомъ сего была громадна участі сѣблѣя Стрыйскаи публичкы при оумныхъ похоронахъ и щирѣ слезы, якъ покотились вѣ неодоного лица. Тѣло покѣбницѣ, якъ сѣблѣ сего желала, опочило у рѣднѣй земли, котру такъ любила, та за котрою такъ тужила. Нехай же буде она ѣи перомъ!

П. Казимиръ Крауцкій, укѣнченый студентъ медицина вѣ Краковѣ, зложивъ ласкаво на руки редактору „Дѣла“ 100 примѣринокѣвъ отудин: „Tarsk Szewozenko, życie i pisma jego. Napisał Gwidо br. Battaglia“ вѣ довольно розпорядиность. Зъ дѣхъ 100 примѣринокѣвъ призначено 50 примѣринокѣвъ для розпродажѣ въ корнѣтъ „Етнографично-статистичного Кружка“, а 50 вѣ корнѣтъ обѣднѣхъ учениковъ руской школы народнои у Львовѣ. Студія продавае по дуже знижѣнѣй цѣбѣ 20 кр. за примѣринокѣвъ.

Зъ Полянъ суровичныхъ ише намъ одинъ годаръ зъ припорученя громады: Вѣ нашѣмъ селѣ багато змѣнилось на лучше вѣ трѣхъ послѣднихъ рокахъ, отъ коля прибавъ до насѣ Ви. Андрей Дроздовскій. Люде погибали вѣ жи-

дѣвѣкѣ лѣхѣй (по 2 кр. отъ 1 ар. на тыжднѣ), жѣды зѣбрали послѣдню корову зъ хлѣва, бралися вже й до грунтобѣ господарскихъ. Щобы той нуждѣ голозу открутити, заложивъ о. Дроздовскій у насѣ касу пожичкову вѣ вересня 1882 р. и для заохоты громаданѣвъ вложивъ тамъ овоихъ 25 ар. Така каса зрѣлоа отъ его дозорѣмъ нынѣ вже до 520 ар. Статуы еи выслано ще вѣ обѣчнѣ с. р. черезъ сѣвѣдѣцку раду повѣтву до затвержденя ц. к. намѣстництву, але до нынѣ нема ще нѣякого рѣшеня!

Зъ Дмитрова пишуть намъ: Церковь парохіальна вѣ Дмитровѣ подѣ назвою Воздвиженія Ч. Креста, збудована вѣ р. 1787 дѣдичемъ Андрѣемъ Пакушевскимъ, зѣстала сего року зъ виѣ и вѣнутрѣ отреставрована и украшена. Верхъ покрьтого цинковою бляхою, поставлено гарный новый престолъ, цѣлу церковь помалѣвано и украшено. Майже все те переведено зъ добровѣльныхъ даткѣвъ громаданѣвъ и заходомъ комитету, до котрого належали: п. Титъ Корытинскій, завѣдатель дѣбрь, о. Павло Козюкѣ, завѣдатель парохіи и предѣдатель комитету и читальни, чч. Левъ Лаба, начальникъ громады и старшій братъ, Гринъ Искѣвъ, Стеф. Парѣй, и заступники: Левъ Бербека, Ив. Коостюкѣ, Гринъ Войко и Ив. Мостовий. Помалѣванъ и украшенъ церковь на загалнѣе вдоволеннє маляръ п. Малярскій Скоповскій. Престолъ поблагословилъ деканъ колобѣвскій о. Іоанъ Сохачкій зъ Стоянова днѣя 26 л. вересня с. р. На украшеннє церкви жертвовали болѣшій датки: вѣдѣстатель Дмитровѣ п. Полянскій и завѣдатель п. Корытинскій по 25 ар.

Іоаннѣ Саламонъ, ц. к. староста вѣ Борщѣвѣ, одержавъ отъ папы ордеръ св. Григорія вѣ доказѣ признаня за его ревнѣтъ для славы католической вѣры. О. Келестнѣ Коостецкій, рускій парохъ вѣ Скалѣ, має той ордеръ доручити п. Саламонѣ на богослуженю.

„Газеты Наддѣстрианской“ послѣднє число (14) зъ 15 жовтня оконофуювала ц. к. прокураторія львовска за статію: „Гимназія дрогобыцка“. „Газета Наддѣстрианска“ (польско-руско) друкуеся у Львовѣ вѣ друкарни товариства им. Шевченка, кѣхъ редакторъ еи п. Едмундъ Леонъ Солецкій и администраторія еи находѣтисъ вѣ Дрогобычѣ, ул. Борыславска, ч. 318.

Вѣ Ясенихъ обѣлѣй, повѣта дрогобыцкаго, знайшли паотухи на поли о. П. Левницкаго горнѣць отъ давнихъ грѣшми, найдѣльше зъ р. 1574 зѣ часу панованя Генриха Валезія. Паотухи рознесли тѣя грѣшѣ по селѣ, а жанармерія теперъ ихъ зѣбрае.

Фатальна похибка. Одному ново-выбраному малярскому послови лучилася така фатальна похибка: змѣють легитимационнои карты вынѣвъ зъ кишенѣй и отдавъ президентѣвои палаты рахунокѣ на 2.400 ар., якъ выдавъ на агитацию, на дрыгѣ та ковбаасы для овоихъ выборѣвъ.

Якъ позбутися оппозиціонного посла? Подѣчаотъ недавнихъ выборѣвъ до оимѣя хорватского выбрано вѣ оидѣмъ округѣ горячого Старцевичевого пряхильника, Павловича. Малярѣвльское правительство заразъ другого дня по выборѣ асентуре его до войско и убирае вѣ камашѣ за те, що мовѣ-бы то онъ вѣ овоихъ часѣхъ вѣ неправный оспособъ выкрутився отъ войскови службы.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

На конкурсъ розписаній: 1) Нѣмшицѣ, дек. галицкаго, наданя оо. Кармелитѣвъ вѣ Болшѣвѣ; 2) Сянковѣ, дек. холмьского; 3) До вѣге, дек. стрыйского; 4) Плетеничѣ, дек. нараѣвского, над. митр. ординаріату; 5) Ладаицѣ, дек. нараѣвского, над. прав.; 6) Вишнѣвчикѣ, дек. нараѣвского, над. прав.; 7) Пѣдѣбарѣжѣ, дек. болохѣвского, над. цѣсарского; 8) Путичѣ, дек. рогатиньского, над. прав.; 9) Суходѣль, дек. перегиноского, над. цѣсарского. На всѣ тѣ приходы речинѣць до 5 л. грудня с. р. Презенту получили оо. 1) Теофѣль Яворовскій на Наоташанѣ, дек. рогатиньского; 2) Емилій Петровичъ на Дрычѣвѣ, дек. бережаньского.

Деканомъ нараѣвскимъ именованый о. Игнатій Телишевскій, а мѣстодеканомъ о. Александръ Танчаковскій. Введеннѣ въ душп. посады: І яко парохіи: Алексѣй Зараціуръ вѣ Турѣ вел., дек. болохѣвского и Иларій Курпѣкъ вѣ Карловѣ; ІІ яко завѣдатель: Ант. Ноосковскій вѣ Мышковѣ, Александръ Мирноновичъ вѣ Петриковѣ и Володим. Озаркевичъ вѣ Велезу; ІІІ яко оотрудники: Иполитъ Погорейскій вѣ Пѣйлѣ и Денисъ Нестайко вѣ Серафиничѣхъ.

До семинарїи дух. у Львовѣ приняи на І рѣбѣ дальше ии. Мих. Сосенко, Емил. Тарнаковскій, Емил. Вилянскій и Григ. Прихитко. Вѣ тропозицію на пар. Лѣновѣвъ принятый додатково о. Жигмонъ Карповичъ, оотрудникъ вѣ Крылобѣ.

ПОСМЕРТНѢЙ ВѢСТИ.

О. Григорій Рачинскій, овѣщеннѣ-ювилать, приходникъ вѣ Радѣцахъ новыхъ, залѣвѣцкого деканату, мужъ честный, овѣщеннѣ въбрѣвѣый и добрый патриѣтъ рускій, упокоився днѣя 7 л. жовтня вѣ 81-ѣмѣ роцѣ жита, а 53-ѣмѣ овѣщеннѣства. Вѣчна ему память!

О. Іоанъ Бобиневичъ, приходникъ вѣ Струтыѣ въжѣмѣвъ перегиноского деканату, упокоився днѣя 5 л. жовтня вѣ 64-ѣмѣ роцѣ жита, а 37-ѣмѣ овѣщеннѣства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Малоруко-нѣмецкого Словаря выйшовъ оаме теперъ тринѣцѣтый выпускъ (арк. 36а—38а, стор. 561—600: Одрѣбитисѣя—Пальпрія) вѣ 2 1/2 аркуша, цѣна 50 кр. Для выгоды вѣ оцра-

